

ת"פ (באר שבע) 17907-11-22 - מדינת ישראל נ' אוסאם אבו עמרה - בעצמו

ת"פ (באר-שבע) 17907-11-22 - מדינת ישראל נ' אוסאם אבו עמרה - בעצמושלום באר-שבע
ת"פ (באר-שבע) 17907-11-22
מדינת ישראל

נגד

אוסאם אבו עמרה - בעצמו
בית משפט השלום בבאר-שבע
[19.09.2024]

כבוד השופט, סגן הנשיא אבישי כהן
ע"י ב"כ עוה"ד אינרה פרז והמתמחה יגאל קלנטרוב
ע"י ב"כ עוה"ד לירון כהן ממשרדו של עו"ד האיל אבו גרירה
גזר דין
רקע

1. הנאשם הורשע בהכרעת דין מיום 11.12.23 בעבירות של גניבת רכב (שתי עבירות) לפי סעיף 413ב לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

2. כתב האישום בעניינו של הנאשם מיום 09.11.22 מייחס לנאשם 3 מקרי גניבת רכב אשר התרחשו במועדים שונים. מהאישום הראשון עולה שבתאריך 09.10.22 בשעה 00:10 גנב הנאשם רכב מסוג מיצובישי אשר חנה ברחוב אבשלום בבאר שבע וזאת בדרך שאינה ידועה, ללא הסכמת הבעלים ובכוונה לשללו שלילת קבע, בהמשך בשעה 00:21 העביר הנאשם את הרכב משטח ישראל לשטחי הרשות בעודו נוהג ברכב דרך מעבר מיתר. מהאישום השני עולה שבתאריך 14.08.22 גנב הנאשם רכב מסוג טויוטה קורולה אשר חנה ברחוב רודנסקי בבאר שבע וזאת בדרך שאינה ידועה ללא הסכמת הבעלים ובכוונה לשללו שלילת קבע, בהמשך בשעה 04:42 העביר הנאשם את הרכב משטח ישראל לשטחי הרשות בעודו נוהג ברכב דרך מעבר מיתר. מהאישום השלישי עולה שבתאריך 31.07.22 עובר לשעה 23:30 גנב הנאשם רכב מסוג טויוטה אשר חנה ברחוב החיד"א בבאר שבע וזאת בדרך שאינה ידועה, ללא הסכמת הבעלים ובכוונה לשללו שלילת קבע, בהמשך לאמור למחרת היום בשעה 00:47 העביר הנאשם את הרכב משטח ישראל לשטחי הרשות בעודו נוהג ברכב דרך מעבר מיתר.

בית המשפט הרשיע את הנאשם באישום הראשון והשלישי וזיכה את הנאשם מהאישום השני.

3. מתסקיר שירות המבחן אשר הוגש בתאריך 05.03.24 עולה כי הנאשם בן 22, רווק, מתגורר עם משפחתו בישוב תל-שבע. מצוי כעת בתנאים מגבילים. מקורות חייו עולה כי הנאשם סיים 12 שנות לימוד והינו בעל תעודת בגרות מלאה. מנהל קשרים חברתיים מצומצמים. שיתף כי בשנה האחרונה ללימודיו חברו נהרג בתאונת דרכים וכי התקשה להתמודד עם מותו אשר השפיע עליו רבות. לדבריו, כיום מתקשה במציאת תעסוקה בעקבות מצבו הרפואי. הנאשם מתאר את הוריו כדמויות דומיננטיות בחייו.

בקשר למצבו הרפואי, הנאשם מציין כי במהלך מעצרו אובחן כחולה סכרת וכיום מקבל טיפולים אינטנסיביים בכדי לטפל במחלתו. הנאשם מתאר כי אמו מסייעת לו במתן הטיפול התרופתי. שירות המבחן מציין כי על פי דבריו נראה כי פיתח תלות באמו, דבר הפוגע בעצמאותו.

הנאשם נעדר עבר פלילי.

הנאשם שולל את ביצוע העבירות בהן הורשע.

שירות המבחן ציין, כי במסגרת תיק המעצר, הופנה הנאשם לאבחון פסיכיאטרי וקוגניטיבי. תוצאות האבחון שללו פגיעה כלשהיא המשפיעה על התנהלותו וקבלת החלטותיו. בשל קשיי שפה ותקשורת, הנאשם לא שולב בקבוצה טיפולית, אך הגיע לשיחות מעקב.

בהתייחס שירות המבחן להערכת הסיכוי לשיקום, הסיכון לעבריינות ולהישנות התנהגות עוברת חוק, ציין שירות המבחן כי חווית המעצר וניהול התיק הפלילי מהווים עבור הנאשם גורם מטלטל ומציב גבולות וכי הוא חושש מהעונשים העומדים נגדו. כמו כן, הנאשם הינו בחור נעדר עבר פלילי המבטא שאיפות לניהול אורח חיים נורמטיבי.

בנוסף, להערכת שירות המבחן, לנאשם ישנו קושי בבחינת השלכות מעשיו וחשיבה הכוללת שיקולי רווח והפסד לטווח הרחוק.

להערכת שירות המבחן, בשקלול כלל הגורמים הרלוונטיים ישנו סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק.

לאור האמור, שירות המבחן אינו בא בהמלצה שיקומית בעניינו של הנאשם.

שירות המבחן ממליץ כי בעת מתן גזר הדין, יתחשב בית המשפט בהיותו של הנאשם בחור צעיר נעדר עבר פלילי. בנוסף, ממליץ שירות המבחן כי בית המשפט יתחשב במצבו הרפואי ובקשייו של הנאשם לטפל בעצמו.

ראיות וטיעוני הצדדים לעונש

4. המאשימה הגישה טיעוניה בכתב (ת/1) ההגנה הגישה מסמכים רפואיים הנוגעים לנאשם (נ/1) וכן הגישה טיעונים בכתב (נ/2). בנוסף העיד מטעם ההגנה אביו של הנאשם, מסר שבנו הנאשם "ילד טוב", "ילד רגיש" הוא ציין מצבו הרפואי המורכב ממנו סובל הנאשם החל ממעצרו על ידי המשטרה. הכחיש מעורבות הנאשם בגניבת רכבים, טען שאינו מחסיר דבר מילדיו.

5. המאשימה בטיעוניה עמדה על נסיבות ביצוע העבירות, הערכים המוגנים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם. בהתייחסה למתחם העונש ההולם עתרה לקביעת מתחם ענישה נפרד עבור כל אישום, מתחם הנע בין 12 ל 24 חודשי מאסר בפועל והפנתה לפסיקה כתימוכין לעתירתה. המאשימה ציינה כי הנאשם נעדר עבר פלילי, יחד עם זאת הדגישה כי הנאשם לא לקח אחריות וניהל הליך הוכחות, שבסופו הורשע בשתי עבירות של גניבת רכב. גם לאחר מכן לא הביע חרטה ועומד בכפירתו. הנאשם לא עבר הליך טיפולי למרות שנמצא כי קיימת נזקקות טיפולית. נוכח האמור עתרה המאשימה למקם עונשו של הנאשם בחלקו הבינוני נמוך של המתחם בצירוף הטלת ענישה נלווית.

6. ב"כ הנאשם, עמד על כך שמדובר באירוע בודד, שאינו מאפיין אורח חייו והתנהלותו של הנאשם. הרקע למעשים נגררות חברתית. ציין כי הנאשם צעיר נורמטיבי נעדר עבר פלילי. בהתייחס לנסיבות ביצוע העבירות טען ב"כ הנאשם, שלא קדם תכנון מצד הנאשם למרות שהנאשם קשר קשר עם אחרים, לטענתו מדובר במעשה ספונטני שנעשה ללא כוונה או מחשבה מצדו של הנאשם. עוד טען כי העבירות מצויות ברף חומרה שאינו גבוה והפגיעה בערך המוגן קטנה ולפיכך עתר לקבוע מתחם עונש הנע בין 6 חודשים ל 12 חודשים בגין כלל האישומים תוך שהפנה לפסיקה כתימוכין לעתירתו. פירט את תקופות המעצר והיות הנאשם עצור באיזוק לאחר מכן לתקופה של מספר חודשים. הפנה לנסיבותיו הרפואיות והיות הנאשם מתמודד עם מחלת הסכרת, העלולה להביא לפרכוסים ואיבוד הכרה ומצריכה טיפול רפואי מיידי וסבור כי יש לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמים רפואיים.

דיון

7. כתב האישום במקרה דנן מתאר שני אירועים שונים, ומכאן שיש לקבוע מתחם ענישה הולם לכל אירוע. אולם עיון בפסיקה מלמד כי במקרים לא מעטים, בהם הורשעו נאשמים בסדרה של עבירות בקשר לרכב, הגם אם הפריד ביניהן פרק זמן לא מבוטל (לעיתים של חודשים), מצאו בתי המשפט לקבוע מתחם עונש כולל אחד בגין מכלול העבירות המביא בחשבון שמדובר במספר עבירות, וראו בעניין זה (עפ"ג (מחוזי מרכז) 1517-12-16 מרקו מויאל נ' מדינת ישראל, עפ"ג (מחוזי מרכז) 22186-10-16 דן שושנה נ' מדינת ישראל, ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל, 29.10.14) מצאתי כי גם בעניינו של הנאשם שבפני יש לקבוע מתחם עונש אחד ביחס לשני האירועים בהם הורשע. קביעת מתחם העונש ההולם:

8. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. ביישום עיקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוהגת; ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

9. הערך החברתי שנפגע במקרה זה הוא שמירה על קניינו של אדם, שמירה על הסדר הציבורי התקין והגנה על תחושת הביטחון של הציבור. במעשה עבירה מסוג גניבת רכב, מלבד הפגיעה בפרט שרכושו נגזל, ישנה פגיעה בכלל המדינה ובכלל הציבור בכך שפוליסות הביטוח של הרכבים מתייקרות עקב ריבוי תביעות. לעניין החומרה שבעבירת גניבת רכב יפים דבריו של כב' השופט א. רובינשטיין ברע"פ 7890/10 לאיק מליטאת נ' מדינת ישראל (נבו 01.11.2010):

"אין צורך להכביר מלים על מפח הנפש של אדם היוצא מביתו ומגלה כי רכבו, רכוש יקר ובעל חשיבות רבה מכל בחינה, אינו עוד. לכך מצטרף הנזק הכלכלי במעגל רחב יותר, במונחי המשק. הרוצה ליהנות בזדון מעמל הזולת ולשלוח יד ברכוש שלא הוא צבר, ראוי לענישה מחמירה"
ובע"פ 11194/05 אבו סבית נ' מדינת ישראל (15.05.06):
"המדיניות הכוללת בעבירות גניבת רכב, ולא כל שכן כשמצטרפות אליהן עבירות נלוות, ואף עבירות הקשורות בסחר, הכרח שתהא מחמירה. למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור ... כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך".
מידת הפגיעה בערך המוגן במקרה זה היא ממשית וברף הגבוה וזאת נוכח העובדה שהנאשם גנב את הרכבים והובילם לשטחי הרשות הפלסטינאית.
10. סקירה של מדיניות הענישה בגין עבירה של גניבת רכב מעלה מתחם ענישה הנע בין 8 חודשי מאסר ועד למאסר למשך 30 חודשים, הכל בהתאם לנסיבות המקרה:
א. עפ"ג 60498-02-22 (באר שבע) מדינת ישראל נ' מזרחי (29.6.2022) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן ב-2 עבירות של גניבת רכב. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם לכל אירוע בו הורשע המשיב נע בין 8 ל - 18 חודשי מאסר בפועל. בית משפט קמא סטה משמעותית ממתחם העונש ההולם וקבע כי יש לתת למשיב הזדמנות להמשיך ולשקם את חייו, וכי קיימים טעמים המצדיקים סטייה לקולא ממתחם העונש ההולם. בית המשפט הטיל על המשיב של"צ בהיקף 300 שעות, צו מבחן לשנה, מאסר מותנה, קנס בסך 3,000 ₪ ופיצוי למתלונן בסך 2,000 ₪. המאשימה הגישה ערעור למחוזי ושם נקבע כי מדובר בסטייה מופרזת מהמתחם וביקשה להטיל על הנאשם ענישה בדרך של מאסר בפועל. בית משפט מחוזי קבע כי רכיב השל"צ אשר הוטל בגזר הדין מבוטל והטיל עליו 9 חודשים אשר ירוצה על דרך עבודות שירות.
ב. עפ"ג 37710-05-16 מדינת ישראל נ' אזגילה - הנאשם הורשע בעבירה של גניבת רכב שבוצעה יחד עם נאשם נוסף. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה שנע בין מאסר קצר שניתן לרצות בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר. בית משפט המחוזי החמיר את מתחם הענישה כך שיתחיל מ- 8 חודשי מאסר ועד 18 חודשי מאסר בפועל.
ג. ת"פ 52414-12-22 מדינת ישראל נ' שאהין, הנאשם הורשע בעבירה בודדת של גניבת רכב. נקבע מתחם ענישה שנע בין 9 חודשי מאסר ועד 24 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית. הוטלו על הנאשם 11 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

- ד. רע"פ 1108/15 מחמוד שעאבנה נ' מדינת ישראל (24.02.15) - הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בשתי עבירות של גניבת רכב בצוותא והחזקת כלי פריצה. בית משפט השלום בהכרעת הדין קבע כי הנאשם לא נטל חלק אקטיבי באירוע הגניבה אך היה מודע למתרחש והיה שותף מלא לאירועים, בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 8 ל- 24 חודשי מאסר, הנאשם נעדר עבר פלילי קודם, שהוגש לגביו תסקיר חיובי נדון ל 14 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. בקשת רשות הערעור שהגיש הנאשם נדחתה.
11. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לקחת בחשבון כי תופעה זו של גניבת רכבים והעברתם לשטחי הרשות הפלסטינאית פשתה לה ברחבי המדינה ובפרט בשטחה הדרומי והפכה זה מכבר ל- "מכת מדינה". כידוע, קניית רכב הינה אחת העסקאות המשמעותיות ביותר שאדם עושה במהלך חייו. והנה, בוקר אחד, קם לו אדם ומגלה כי רכבו נעלם כלא היה. תחושת הפגיעה וחוסר האונים היא קשה. הנזק לפרט ולכלל הוא עצום. הפרט נאלץ לבזבז יום שלם בהשגת רכב חלופי, הגשת תלונה, תביעת הביטוח ועוד. הכלל, משלם את מחיר הגניבות בהעלאת מחירי הפוליסות של ביטוחי הרכב. מכת מדינה זו היא לרוב תוצאה של שיתוף פעולה בין עבריינים אזרחי המדינה לבין עבריינים משטחי הרשות הפלסטינאית. במסגרת שיתופי הפעולה, עבריינים מחפשים טרף קל בדמות רכב, אשר ניתן לגנוב בקלות ובזריזות על מנת להעבירו בהתאם ל- "הזמנה" לעבריינים משטחי הרשות הפלסטינאית. "הזמנות" מעין אלו מהוות סכנה לביטחון הציבור ולשלטון החוק. בתופעה חמורה זו יש לטפל בחומרה רבה על מנת לעוקרה מהשורש.
- במקרה דנן, אמנם לא ניתן להצביע על תכנון מקדים לביצוע העבירה אך לאור האמור כי הנאשם העביר את הרכב לשטחי הרשות, משמע כי הרכב היה ממוען עבור מאן דהוא.
12. בהינתן כל המפורט לעיל, אני קובע כי מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין מאסר למשך 16 חודשים ועד למאסר לתקופה של 36 חודשים וזאת לצד ענישה נלווית.
13. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם לחומרא או לקולא. לא מצאתי כי נסיבותיו הרפואיות של הנאשם כפי שפורטו מצדיקות הקלה כלשהי ממתחם העונש כפי שנטען על ידי ב"כ הנאשם. מבלי להקל ראש בנסיבות הרפואיות העכשוויות של הנאשם מדובר במצב רפואי אשר שב"ס יכול ויודע לתת את הטיפול הדרוש לנאשם ככל שיזדקק לו.
- קביעת העונש המתאים בגדרי המתחם
14. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יתחשב בית המשפט בשיקולים כלליים ובשיקולים פרטניים, שאינם קשורים בנסיבות ביצוע העבירה. במקרה שבפניי מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:
- א. הנאשם בן 22, רווק, מתגורר עם משפחתו ביישוב תל-שבע. נעדר עבר פלילי. מצוי כעת בתנאים מגבילים.
- ב. מצבו הרפואי של הנאשם ילקח בחשבון, הנאשם מאובחן כחולה סכרת ומקבל טיפולים אינטנסיביים בכדי לטפל במחלתו.
- ג. הנאשם לא נטל אחריות על מעשיו. אמנם, אין לזקוף לחובתו את כפירתו, אולם לא ניתן לזקוף לזכותו נטילת אחריות, הבנה, הפנמה או חרטה. מכלול נתונים אלה מציב את עניינו של הנאשם בחלקו הבינוני נמוך של מתחם העונש ההולם.

כך התייחס בית המשפט העליון לסוגיית מיקום נאשם ברף המתחם התחתון, בעניינו של צעיר ללא כל עבר פלילי, אשר הודה במיוחס לו בכתב אישום מתוקן:
"נסיבותיו האישיות של המשיב - בכללן, גילו הצעיר והעדר עבר פלילי קודם לחובתו - אכן נשקלות לזכותו, אלא שלא ניתן להעניק להן בנסיבות אלו משקל משמעותי עד כדי קביעת העונש בקצהו התחתון של המתחם. כפי שציינתי בעבר "כשם שכדי לגזור עונש בקצה העליון של המתחם נדרש הצטברות נסיבות חמורות המקלות את משקלן של הנסיבות המקלות, כדי שייגזר עונש בקצה התחתון של המתחם נדרשות נסיבות מקלות לזכותו של נאשם, הגוברות על הנסיבות החמורות הקיימות" (ע"פ 3244/22 מדינת ישראל נ' ערן, פסקה 17 (20.9.2022))" (ע"פ 2880/23 מדינת ישראל נ' עומרי עיסא, פסקה 14 (25.4.2023)).

סוף דבר:

15. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים כמפורט לעיל, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 18 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו בגין תיק זה בהתאם לרישומי שב"ס.
לבקשת הנאשם, על מנת לאפשר שקילת הגשת ערעור על הגשת גזר הדין והתארגנות, הנאשם יתייצב לריצוי עונש המאסר בבית סוהר "דקל" ביום 3.11.24 עד השעה 08:00 בבוקר בצירוף תעודת זהות והעתק גזר הדין.
הוסבר לנאשם זכותו לפנות ליחידה למאסרים נדחים בשב"ס.

ב. 8 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע.

ג. 4 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירת רכוש מסוג עוון למעט עבירה של החזקת רכוש חשוד כגנוב.

ד. קנס כספי בסך 6,000 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-3 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.3.25 ובמשך כל 01 לחודש שלאחריו.

ה. פיצוי לנפגע העבירה באישום הראשון ע"ת 3 מר אברהם ניסני ת.ז. 053194536 בסך 3,000 ₪.
פיצוי לנפגע העבירה באישום השלישי ע"ת 4 מר נדב הייניק ת.ז. 301719019 (שאינו הבעלים של הרכב אלא הועסק כשכיר בחברה) בסך 2,000 ₪.

הפיצוי ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.10.24 ובמשך כל 01 לחודש שלאחריו כאשר התשלומים הראשונים יועברו למר אברהם ניסני ולאחר העברת מלוא הפיצוי יועברו התשלומים האחרונים למר נדב הייניק.

את הקנס והפיצויים ניתן לשלם באחת מהדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.
- מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון *35592-*****.
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).

ו. פסילה בפועל לתקופה של 9 חודשים מיום שחרורו מהמאסר. מובהר לנאשם כי מיד עם שחרורו עליו להפקיד את רישיון הנהיגה במזכירות בית המשפט הואיל והפסילה תיכנס לתוקף, אולם לא תימנה אלא מיום הפקדת רישיון הנהיגה במזכירות וככל שהרישיון לא יופקד, הפסילה לא תסתיים.

ז. פסילה על תנאי לתקופה של 6 חודשים ככל ויעבור משך שנתיים מיום שחרורו עבירה של נהיגה בפסילה או עבירת רכוש מסוג פשע.

המזכירות תסגור את התיק.

למען הסר ספק, ההפקדה והערבויות בתיק המעצר יוותרו על כנן עד למועד התייצבות הנאשם לתחילת ריצוי עונש המאסר וזאת לצורך הבטחת התייצבותו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ז אלול תשפ"ד, 19 ספטמבר 2024, בהעדר הצדדים.